

ਭੂਮੀ ਗ੍ਰਹਿਣ ਐਕਟ, 1894 ਦੇ ਤਹਿਤ

(10) ਇਹ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ ਕਿ ਇੱਕ ਵਾਰ ਐਕਵਾਇਰ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰਨ ਅਤੇ/ਜਾਂ MRTP ਐਕਟ ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੇ ਤਹਿਤ ਨਵੇਂ ਕਸਬੇ ਲਈ ਪ੍ਰਸਤਾਵ, MRTP ਐਕਟ ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕੀਤੀ ਜਾਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਕੋਈ ਵੀ ਐਕਵਾਇਰ ਕੇਵਲ ਉਸ ਐਕਟ ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੇ ਅਧੀਨ ਹੀ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ ਕਿ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਐਮਆਰਟੀਪੀ ਐਕਟ ਜਾਂ ਭੂਮੀ ਗ੍ਰਹਿਣ ਐਕਟ, 1894 ਦੇ ਤਹਿਤ ਇੱਕੋ ਸਮੇਂ ਗ੍ਰਹਿਣ ਕਰਨ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਦੀ ਮੰਗ ਕਰਨ ਦੀ ਹੱਕਦਾਰ ਨਹੀਂ ਹੈ।

(11) ਡਿਵੀਜ਼ਨ ਬੈਂਚ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਜ਼ਮੀਨ ਐਕਵਾਇਰ ਕਰਨ ਲਈ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਕੋਲ ਦੋ ਸਮਾਨਾਂਤਰ ਢੰਗ ਉਪਲਬਧ ਹਨ, ਅਰਥਾਤ ਟਾਊਨ ਪਲੈਨਿੰਗ ਐਕਟ ਅਧੀਨ ਅਤੇ ਭੂਮੀ ਗ੍ਰਹਿਣ ਐਕਟ ਅਧੀਨ। ਅਸਲ ਵਿੱਚ, ਡਿਵੀਜ਼ਨ ਬੈਂਚ ਨੇ ਇੱਕ ਕਦਮ ਹੋਰ ਅੱਗੇ ਵਧਦਿਆਂ ਇਸ ਦਲੀਲ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਕਿ ਇੱਕ ਵਾਰ ਐਮਆਰਟੀਪੀ ਐਕਟ ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੇ ਤਹਿਤ ਐਕਵਾਇਰ ਕਰਨ ਲਈ ਐਕਵਾਇਰ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਤਾਂ ਇਹ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਲਈ ਜ਼ਮੀਨ ਐਕਵਾਇਰ ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੇ ਤਹਿਤ ਐਕਵਾਇਰ ਦਾ ਸਹਾਰਾ ਲੈਣ ਲਈ ਖੁੱਲ੍ਹਾ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਐਕਟ. ਸਾਡੇ ਸਾਹਮਣੇ ਵਾਲੇ ਕੇਸਾਂ ਵਿੱਚ ਵੀ ਇਹ ਸਥਿਤੀ ਪੈਦਾ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦੀ। ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਅਸੀਂ ਪਹਿਲਾਂ ਜ਼ਿਕਰ ਕੀਤਾ ਹੈ ਪੀਆਰਟੀਪੀਡੀ ਐਕਟ ਅਧੀਨ ਅਥਾਰਟੀਆਂ, ਅਰਥਾਤ, ਗ੍ਰੇਟਰ ਮੋਹਾਲੀ ਏਰੀਆ ਡਿਵੈਲਪਮੈਂਟ ਅਥਾਰਟੀ ਅਤੇ ਪੰਜਾਬ ਅਰਬਨ ਡਿਵੈਲਪਮੈਂਟ ਅਥਾਰਟੀ ਨੇ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਕਿਹਾ ਹੈ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਨੂੰ ਪੀਆਰਟੀਪੀਡੀ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 42 ਅਧੀਨ ਜਾਇਦਾਦ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਲਈ ਬੇਨਤੀ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਹੈ।

(12) ਹਾਲਾਤ ਵਿੱਚ, ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਨੂੰ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਪਰ ਖਰਚਿਆਂ ਬਾਰੇ ਕੋਈ ਹੁਕਮ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ।

ਪੀ ਐਸ ਬਾਜਵਾ

ਰਾਜੀਵ ਨਰਾਇਣ ਰੈਨਾ ਜੇ.

ਬਿਕਰਮਜੀਤ ਸਿੰਘ- ਪਟੀਸ਼ਨਰ

ਬਨਾਮ

ਪੰਜਾਬ ਰਾਜ ਅਤੇ ਹੋਰ- ਉੱਤਰਦਾਤਾ

2013 ਦਾ CWP ਨੰ. 7048

ਦਸੰਬਰ 23, 2014

ਭਾਰਤ ਦਾ ਸੰਵਿਧਾਨ, 1950 - ਅਨੁਛੇਦ 226 - ਇੰਡੀਅਨ ਪੀਨਲ ਕੋਡ, 1860 - ਐੱਸ. 34, 148, 149, 304, 323, 324 ਅਤੇ 506 - ਕੋਡ ਆਫ ਕ੍ਰਿਮੀਨਲ ਪ੍ਰੋਸੀਜਰ, 1973 - S.319 - ਭਰਤੀ - ਅਪੈਰਾਥਿਕ ਦੋਸ਼ਾਂ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ - ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਨੂੰ ਕਾਂਸਟੇਬਲ ਦੇ ਅਹੁਦੇ ਲਈ ਚੁਣਿਆ ਗਿਆ ਸੀ - ਉਸਨੂੰ ਇਸ ਅਧਾਰ 'ਤੇ ਨਿਯੁਕਤੀ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਉਸਦਾ ਨਾਮ ਸੀ ਇੱਕ ਅਪੈਰਾਥੀ ਵਿੱਚ ਜ਼ਿਕਰ ਕੀਤਾ

ਕੇਸ - ਹਾਲਾਂਕਿ, ਉਕਤ ਅਪੈਰਾਥਿਕ ਸ਼ਿਕਾਇਤ ਵਿੱਚ, ਪੁਲਿਸ ਨੇ ਜਾਂਚ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਦੀ ਕੋਈ ਸ਼ਮੂਲੀਅਤ ਨਹੀਂ ਪਾਈ ਅਤੇ ਉਸਨੂੰ ਨਿਰਦੋਸ਼ ਕਰਾਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ - ਰਾਜ ਨੇ ਬੇਨਤੀ ਕੀਤੀ ਕਿ ਕਿਉਂਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਨੂੰ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦਾ ਸਾਹਮਣਾ ਕਰਨ ਲਈ ਧਾਰਾ 319 ਸੀਆਰਪੀਸੀ ਦੇ ਤਹਿਤ ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਸੰਮਨ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਸੀ, ਉਹ ਭਰਤੀ ਲਈ ਹੱਕਦਾਰ ਨਹੀਂ - ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਦੇ ਖਿਲਾਫ ਅਪੈਰਾਥਿਕ ਮਾਮਲਾ ਲੰਬਿਤ ਨਹੀਂ ਸੀ - ਉਸਨੂੰ ਪੁਲਿਸ ਦੁਆਰਾ ਕਿਸੇ ਵੀ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਗ੍ਰਿਫਤਾਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਕਿਸੇ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਗਵਾਹ ਵਜੋਂ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ - ਧਾਰਾ 319 ਸੀਆਰਪੀਸੀ ਦੇ ਤਹਿਤ ਸੰਮਨ ਦੀ ਸੰਭਾਵਨਾ ਸਪੱਸ਼ਟ, ਵੱਖਰੀ ਅਤੇ ਹੋਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ ਹੋਣ ਦੀ ਬਹੁਤ ਸੰਭਾਵਨਾ ਹੈ ਪਰ ਭਵਿੱਖ ਵਿੱਚ ਅਣਮਿਥੇ ਸਮੇਂ ਦੀਆਂ ਘਟਨਾਵਾਂ ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਪਰਿਕਲਪਨਾ ਦੁਆਰਾ ਇੱਕ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਉਸਦੇ ਨਾਗਰਿਕ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਵਿੱਚ ਸੱਟ ਨਹੀਂ ਮਾਰੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ ਜੋ ਅਸਲ ਨਹੀਂ ਹੈ ਅਤੇ ਗਲਤ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰਨ ਦੇ ਨੇੜੇ ਹੈ - ਨਿਯੁਕਤੀ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਰਾਜ ਦੇ ਸਟੈਂਡ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ - ਰਾਜ ਨੂੰ ਨਿਯੁਕਤੀ ਲਈ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦੇ ਮਾਮਲੇ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕਰਨਾ ਸੀ.

ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਲਿਖਤੀ ਬਿਆਨ ਦੇ ਪੈਰਾ 5 ਵਿੱਚ ਇਹ ਅਸਿੱਧੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਇੱਕ ਫੌਜਦਾਰੀ ਕੇਸ ਲੰਬਿਤ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਰਾਜ ਨੇ ਨਕਾਰਾਤਮਕ ਵਿੱਚ ਬੇਨਤੀ ਕੀਤੀ ਹੈ ਕਿ ਉਸਨੂੰ ਧਾਰਾ 319 ਸੀਆਰਪੀਸੀ ਦੇ ਤਹਿਤ ਸਿੱਖਿਅਕ ਟਰਾਇਲ ਕੋਰਟ ਦੁਆਰਾ ਸੰਮਨ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਮੁਕੱਦਮੇ ਦਾ ਸਾਹਮਣਾ ਕਰਨਾ ਪੈਂਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਅਨੁਸਾਰ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਪੰਜਾਬ ਪੁਲਿਸ ਵਿੱਚ ਕਾਂਸਟੇਬਲ ਵਜੋਂ ਭਰਤੀ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਉਹ ਸਵਾਲ ਕਰਦੇ ਹਨ ਕਿ ਕੀ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੂੰ ਧਾਰਾ 319 ਸੀਆਰਪੀਸੀ ਦੇ ਤਹਿਤ ਤਲਬ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਇੱਕ ਕਾਨੂੰਨੀ ਪ੍ਰਸਤਾਵ ਦੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਸ਼ੱਕ ਨਹੀਂ ਹੈ ਪਰ ਇਹ ਇੱਕ ਸੰਪੂਰਨ ਤੱਥ ਨਹੀਂ ਹੈ ਅਤੇ ਬਹੁਤ ਦੂਰ ਜਾਪਦਾ ਹੈ, ਜੇਕਰ ਨਿਯੁਕਤੀ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰਨ ਲਈ ਇੱਕ ਤਰਕ ਵਜੋਂ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਕਰਨਾ ਮੁਸ਼ਕਲ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਤਾਂ ਜ਼ਮੀਨ ਨੂੰ ਲੈ ਕੇ ਹੋਏ ਝਗੜੇ ਨੂੰ ਲੈ ਕੇ ਦੋ ਪਰਿਵਾਰਾਂ ਦੇ ਆਪਸ 'ਚ ਸਰੀਰ 'ਤੇ ਸੱਟਾਂ ਲੱਗਣ ਦੀਆਂ ਦਰਜ ਕਰਾਸ ਸ਼ਿਕਾਇਤਾਂ। ਐਫਆਈਆਰ 12-6 2011 ਨੂੰ ਦਰਜ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ ਅਤੇ ਅਸੀਂ 2014 ਦੇ ਅੰਤ ਵਿੱਚ ਹਾਂ ਜਦੋਂ ਕੁਝ ਦਿਨਾਂ ਵਿੱਚ ਕੈਲੰਡਰ 2015 ਵਿੱਚ ਤਬਦੀਲ ਹੋ ਜਾਵੇਗਾ।

(ਪੈਰਾ 8)

ਅੱਗੋਂ ਇਹ ਵੀ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਕਿ ਰਿੱਟ ਪੇਪਰਾਂ ਨੂੰ ਪੜ੍ਹ ਕੇ ਇਸ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਸ਼ੱਕ ਨਹੀਂ ਰਹਿ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਕਿਸੇ ਵੀ ਅਪੈਰਾਥਿਕ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦਾ ਸਾਹਮਣਾ ਨਹੀਂ ਕਰ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਉਸ ਨੂੰ ਪੁਲਿਸ ਨੇ ਕਿਸੇ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਗ੍ਰਿਫਤਾਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਕਿਸੇ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਗਵਾਹ ਵਜੋਂ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਹੈ। ਜੇਕਰ ਇਹਨਾਂ ਤਿੰਨਾਂ ਪਦਾਰਥਕ ਗੱਲਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਕਿਸੇ ਵਿੱਚ ਵੀ ਸਚਾਈ ਹੁੰਦੀ, ਤਾਂ ਇਹ ਰਾਜ ਦੁਆਰਾ ਦਾਇਰ ਲਿਖਤੀ ਬਿਆਨ ਵਿੱਚ ਛਿੜਕੀ ਜਾਂਦੀ। ਅੰਤਰ-ਸੰਸਕਰਣ ਜ਼ਮੀਨੀ ਝਗੜੇ ਹਨ ਜੋ ਪੂਰੇ ਪੰਜਾਬ ਵਿੱਚ ਫੈਲੇ ਹੋਏ ਹਨ। ਪੰਜਾਬ ਪੁਲਿਸ ਵਿੱਚ ਅਹੁਦੇ ਧਾਰਕਾਂ

(Para
9)

ਦੀਆਂ ਨਿੱਜੀ ਜ਼ਿੰਦਗੀਆਂ 'ਤੇ ਝਾਤ ਮਾਰਨ ਦਾ ਕੋਈ ਲਾਭਦਾਇਕ ਉਦੇਸ਼ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ ਤਾਂ ਜੋ ਉਹ ਵਿਵਹਾਰ ਨੂੰ ਰੋਕਿਆ ਜਾ ਸਕੇ ਜਿਸ ਨਾਲ ਮਾੜੇ ਨਤੀਜਿਆਂ ਨੂੰ ਜਾਇਜ਼ ਠਹਿਰਾਇਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਨਿਯੁਕਤੀਆਂ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਨੂੰ ਭੁੱਲ ਜਾਣਾ।

(Para
9)

(Rajiv Narain Raina, J.)

ਅੱਗੋਂ ਇਹ ਵੀ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਸੇਵਾ ਦੇ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ, ਅਦਾਲਤ ਸੰਭਾਵਨਾਵਾਂ ਅਤੇ ਵਾਜਬ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟੀਕੋਣ ਨਾਲ ਨਜਿੱਠਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਇਹ ਘੱਟ ਸੰਭਾਵਨਾ ਹੈ ਕਿ ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਨੂੰ ਗਵਾਹਾਂ ਦੇ ਬਿਆਨਾਂ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਧਾਰਾ 319 ਸੀਆਰਪੀਸੀ ਦੁਆਰਾ ਮੁਕੱਦਮੇ ਲਈ ਲਿਆਵੇਗੀ ਜੇ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜਾਂ ਮੁਕੱਦਮੇ ਵਿੱਚ ਦਰਜ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਹੈ, ਜਿਸ ਦੀ ਸਥਿਤੀ ਦਾ ਖੁਲਾਸਾ ਇਸਤਰਾਸਾ ਪੱਖ ਦੁਆਰਾ ਸਬੂਤਾਂ ਦੀ ਹੱਦ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਕੀ ਇਹ ਕਿਸੇ ਅਪੈਰਾਥਿਕ ਅਪੈਰਾਥ ਦੇ ਕਮਿਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦੀ ਸ਼ਮੂਲੀਅਤ ਦਾ ਖੁਲਾਸਾ ਕਰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਉਹ ਵੀ ਇੰਨੇ ਸਾਲਾਂ ਬਾਅਦ, ਜੇਕਰ ਮੁਕੱਦਮਾ ਹੁਣ ਤੱਕ ਖਤਮ ਨਹੀਂ ਹੋਇਆ ਹੈ। ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀ ਸਥਿਤੀ ਬਾਰੇ ਸੂਚਿਤ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ।

(ਪੈਰਾ 13)

ਅੱਗੋਂ ਇਹ ਵੀ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਜਦੋਂ ਦੀਵਾਨੀ ਮਾਮਲੇ ਵਿਚ ਧਾਰਾ 319 ਸੀਆਰਪੀਸੀ 'ਤੇ ਬਹਿਸ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਤਾਂ ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਦੂਰ-ਦੁਰਾਡੇ ਦੇ ਸਿਧਾਂਤਾਂ 'ਤੇ ਜ਼ਿੰਦਾ ਰਹਿਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਸੰਭਾਵਨਾ ਸਪੱਸ਼ਟ, ਵੱਖਰੀ ਅਤੇ ਵਾਪਰਨ ਦੀ ਬਹੁਤ ਸੰਭਾਵਨਾ ਹੋਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ ਪਰ ਇੱਕ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਭਵਿੱਖ ਵਿੱਚ ਅਣਮਿਥੇ ਸਮੇਂ ਦੀਆਂ ਘਟਨਾਵਾਂ ਜਾਂ ਇੱਕ ਪਰਿਕਲਪਨਾ ਦੁਆਰਾ ਉਸਦੇ ਨਾਗਰਿਕ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਵਿੱਚ ਸੱਟ ਨਹੀਂ ਮਾਰੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਜੋ ਵਰਤਮਾਨ ਵਿੱਚ ਗਲਤ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰਨ ਲਈ ਅਸਲ ਅਤੇ ਨਜ਼ਦੀਕੀ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਹਮੇਸ਼ਾ ਦਲੀਲ ਦੇਣ ਲਈ ਖੁੱਲੀ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਕਿ ਸਿਰਫ ਚੋਣ ਹੀ ਕਿਸੇ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਨਿਯੁਕਤੀ ਦਾ ਅਟੱਲ ਅਧਿਕਾਰ ਨਹੀਂ ਦਿੰਦੀ। ਇਸ ਦਾ ਇਹ ਮਤਲਬ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਨਿਆਇਕ ਸਮੀਖਿਆ 'ਤੇ ਇਨਕਾਰ ਕਰਨ ਦੇ ਕਾਰਨਾਂ ਨੂੰ ਨਹੀਂ ਦੇਖਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ।

(ਪੈਰਾ 15)

ਅੱਗੋਂ ਇਹ ਵੀ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਉਪਰੋਕਤ ਕਾਰਨਾਂ ਕਰਕੇ, ਇਸ ਪਟੀਸ਼ਨ ਨੂੰ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਹੈ। ਲਿਖਤੀ ਬਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰਾਜ ਦੇ ਸਟੈਂਡ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਸਰਟੀਓਰੀ ਦੀ ਇੱਕ ਰਿੱਟ ਜਾਰੀ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਜੋ ਸਿਰਫ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਧਾਰਾ 319 ਸੀਆਰਪੀਸੀ ਦੇ ਤਹਿਤ ਇੱਕ ਆਦੇਸ਼ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਦੀ ਸੰਭਾਵਨਾ ਦੇ ਕਾਰਨ ਨਿਯੁਕਤੀ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰਦੀ ਹੈ, ਜੋ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੂੰ ਵਾਂਝੇ ਕਰਨ ਲਈ ਕਾਨੂੰਨੀ ਜਾਂ ਜਾਇਜ਼ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਨਿਯੁਕਤੀ ਲਈ ਵਿਚਾਰ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਦਾ। ਜਵਾਬਦਾਤਾਵਾਂ ਨੂੰ ਹੁਕਮ ਜਾਰੀ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਇਸ ਆਦੇਸ਼ ਦੀ ਪ੍ਰਮਾਣਿਤ ਕਾਪੀ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੋਣ ਦੀ ਮਿਤੀ ਤੋਂ 30 ਦਿਨਾਂ ਦੇ ਅੰਦਰ ਨਿਯੁਕਤੀ ਲਈ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਦੇ ਕੇਸ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕਰਨ ਅਤੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੇ ਵਿਚਾਰ ਨੂੰ ਬਾਕੀ ਰਹਿੰਦੀਆਂ ਸ਼ਰਤਾਂ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਕਰਨ ਦੇ ਅਧੀਨ ਨਿਰਦੇਸ਼ਿਤ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਪਟੀਸ਼ਨਰ 120 ਕਾਂਸਟੇਬਲਾਂ ਦੀ ਨਿਯੁਕਤੀ ਦੀ ਮਿਤੀ ਤੋਂ ਕਾਲਪਨਿਕ ਵਾਧੇ, ਸੀਨੀਅਰਤਾ ਆਦਿ ਦੇ ਸਾਰੇ ਪਰਿਣਾਮੀ ਲਾਭਾਂ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਹੋਵੇਗਾ ਪਰ ਉਹ ਮੌਜੂਦਾ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦਾਇਰ ਕਰਨ ਦੀ ਮਿਤੀ ਤੋਂ ਤਨਖਾਹ ਅਤੇ ਭੌਤਿਆਂ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਹੋਵੇਗਾ ਜਿਸ 'ਤੇ ਦਫਤਰ ਦੀ ਮੋਹਰ ਮਿਤੀ 2 ਹੈ। -4-2013 ਦੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਉਸ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਉਸ ਸਮੇਂ ਰੌਸ਼ਨ ਹੋ ਗਏ ਸਨ।

(Para
17)

(Rajiv Narain Raina, J.)

ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਵੱਲੋਂ ਵਕੀਲ ਰਾਜਬੀਰ ਸਹਿਰਾਵਤ ਸੀ .

ਰਾਜੀਵ ਪ੍ਰਸ਼ਾਦ, ਐਡੀ. ਏ.ਜੀ., ਪੰਜਾਬ।

ਰਾਜੀਵ ਨਰਾਇਣ ਰੈਣਾ, ਜੇ.

(1) ਪਟਿਆਲਾ ਜ਼ਿਲੇ ਵਿਚ ਪੰਜਾਬ ਪੁਲਿਸ ਵਿਚ ਕਾਂਸਟੇਬਲ ਵਜੋਂ ਨਿਯੁਕਤੀ ਦੀ ਮੰਗ ਕਰਨ ਦੀ ਦੌੜ ਵਿਚ, ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਉਦੋਂ ਤੱਕ ਸਫਲ ਰਿਹਾ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਕਿ ਉਸ ਨੂੰ ਕਾਂਸਟੇਬਲਾਂ ਦੀਆਂ ਅਸਾਮੀਆਂ ਭਰਨ ਲਈ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਿਤ ਕੀਤੇ ਗਏ ਜਨਤਕ ਇਸ਼ਤਿਹਾਰ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਅਰਜ਼ੀਆਂ ਮੰਗਣ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਉਸ ਨੂੰ ਡਾਕਟਰੀ ਡਿਮੰਡ 'ਤੇ ਇਸ ਅਹੁਦੇ 'ਤੇ ਨਿਯੁਕਤ ਹੋਣ ਲਈ ਫਿੱਟ ਘੋਸ਼ਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। 28 ਅਕਤੂਬਰ, 2011 ਨੂੰ ਉਸ ਦਾ ਨਾਮ ਵੇਟਿੰਗ ਲਿਸਟ ਵਿੱਚ ਸਭ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਮੈਰਿਟ ਵਿੱਚ ਆਇਆ ਸੀ, ਪਰ ਉਸ ਨੂੰ ਨਾ ਤਾਂ ਨਿਯੁਕਤੀ ਦੀ ਪੇਸ਼ਕਸ਼ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਉਸ ਦੇ ਕਾਰਨਾਂ ਬਾਰੇ ਦੱਸਿਆ ਗਿਆ ਸੀ।^{ਭਾਵੇਂ ਉੱਤਰਦਾਤਾ} ਦੇ ਦਫਤਰ ਤੋਂ ਪੁੱਛ-ਪੜਤਾਲ ਕਰਨ 'ਤੇ, ਉਹ ਕਹਿੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਸਨੂੰ ਪਤਾ ਲੱਗਾ ਕਿ ਉਸਦੀ ਨਿਯੁਕਤੀ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿਉਂਕਿ ਪਿਛੋਕੜ ਦੀ ਜਾਂਚ ਵਿਚ ਪਤਾ ਲੱਗਾ ਸੀ ਕਿ ਉਸ ਦਾ ਨਾਂ 12 ਜੂਨ ਨੂੰ ਐਫ.ਆਈ.ਆਰ. ਨੰਬਰ 143 ਵਾਲੇ ਅਪੈਰਾਥਿਕ ਕੇਸ ਵਿਚ ਦਰਜ ਹੈ। ਬਾਣਾ ਪਾਤੜਾਂ ਵਿਖੇ ਧਾਰਾ 323, 324, 506, 148 ਅਤੇ 149 ਆਈ.ਪੀ.ਸੀ. ਤਹਿਤ ਗੁਰਮੁਖ ਸਿੰਘ ਦੀ ਅਗਵਾਈ ਹੇਠ ਪੱਖ ਦੇ ਕਈ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਖਿਲਾਫ 2011 ਦਰਜ ਕੀਤਾ ਗਿਆ। ਇਹ ਐਫਆਈਆਰ ਉਸ ਦੇ ਚਾਚਾ ਸਤਨਾਮ ਸਿੰਘ ਵੱਲੋਂ ਪੁਲਿਸ ਨੂੰ ਦਿੱਤੀ ਸ਼ਿਕਾਇਤ 'ਤੇ ਦਰਜ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਗੁਰਮੁਖ ਸਿੰਘ ਨੇ ਸਤਨਾਮ ਸਿੰਘ ਖਿਲਾਫ ਕਰਾਸ ਸ਼ਿਕਾਇਤ ਕੀਤੀ ਸੀ। ਗੁਰਮੁਖ ਸਿੰਘ ਦੀ ਸ਼ਿਕਾਇਤ ਕੇਵਲ ਡੇਲੀ ਡਾਇਰੀ ਐਂਟਰੀ ਰਜਿਸਟਰ ਵਿੱਚ ਦਰਜ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ ਅਤੇ ਉਸ ਦੇ ਬਿਆਨਾਂ 'ਤੇ ਕੋਈ ਐਫਆਈਆਰ ਦਰਜ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ ਕਿਉਂਕਿ ਮਾਨਤਾਯੋਗ ਅਪੈਰਾਥਾਂ ਦੇ ਕਮਿਸ਼ਨ ਦੇ ਬਿਆਨ ਦੀ ਅਣਹੋਂਦ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਕੇਸ ਦਰਜ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਸੀ। ਸਤਨਾਮ ਸਿੰਘ ਦੇ ਕੇਸ ਦਾ ਚਲਾਨ 16 ਫਰਵਰੀ, 2012 ਨੂੰ ਟਰਾਇਲ ਮੈਜਿਸਟ੍ਰੇਟ ਅੱਗੇ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ।^{ਇਹ ਸਾਹਮਣੇ} ਆਇਆ ਕਿ ਜਾਂਚ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਗੁਰਮੁੱਖ ਸਿੰਘ ਦੀ ਕਰਾਸ ਸ਼ਿਕਾਇਤ 'ਤੇ 5 ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਦੇ ਖਿਲਾਫ ਧਾਰਾ 173 ਸੀ.ਆਰ.ਪੀ.ਸੀ. ਤਹਿਤ ਰਿਪੋਰਟ ਦਰਜ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦਾ ਚਾਚਾ ਅਤੇ ਪਿਤਾ। ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦੇ ਖਿਲਾਫ ਸਿਰਫ ਇਹ ਸੀ ਕਿ ਗੁਰਮੁਖ ਸਿੰਘ ਦੀ ਸ਼ਿਕਾਇਤ ਵਿੱਚ ਉਸ ਦਾ ਨਾਂ ਸੀ ਪਰ ਪੁਲਿਸ ਨੇ ਮਾਮਲੇ ਦੀ ਜਾਂਚ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਉਸ ਦੀ ਕੋਈ ਸ਼ਮੂਲੀਅਤ ਨਹੀਂ ਪਾਈ ਅਤੇ ਉਸ ਨੂੰ ਬੇਕਸੂਰ ਕਰਾਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਅਤੇ ਉਸ ਖਿਲਾਫ ਕੋਈ ਚਲਾਨ ਪੇਸ਼ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ। ਇਹ ਚਲਾਨ ਸਤਨਾਮ ਸਿੰਘ, ਜਸਵੰਤ ਸਿੰਘ, ਗੁਰਚਰਨ ਸਿੰਘ, ਵਿਰਸਾ ਸਿੰਘ ਅਤੇ ਅਜੀਤ ਸਿੰਘ ਵਿਰੁੱਧ ਦਾਇਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ।

(2) ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਸਵਾਲ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਕੀ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੂੰ ਉਪਰੋਕਤ ਕਾਰਨ ਕਰਕੇ ਉਡੀਕ ਸੂਚੀ ਵਿੱਚੋਂ ਨਿਯੁਕਤੀ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਪਟੀਸ਼ਨ ਦੇ ਬਚਾਅ ਵਿੱਚ ਦਾਇਰ ਰਾਜ ਦੇ ਲਿਖਤੀ ਜਵਾਬ ਵਿੱਚ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਡੀ.ਜੀ.ਪੀ., ਪੰਜਾਬ, ਚੰਡੀਗੜ੍ਹ ਵੱਲੋਂ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਪਟਿਆਲਾ ਵਿੱਚ ਅਲਾਟ ਕੀਤੇ ਗਏ 120 ਪੁਰਸ਼ ਕਾਂਸਟੇਬਲਾਂ ਦੀ ਭਰਤੀ ਮੁਹਿੰਮ ਵਿੱਚ ਚੁਣੇ ਗਏ ਉਮੀਦਵਾਰਾਂ ਦੇ ਚਰਿੱਤਰ ਦੀ ਪੜਤਾਲ ਅਤੇ ਪੜਤਾਲ ਦੌਰਾਨ। ਇਹ ਪਤਾ ਲੱਗਾ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਵਿਰੁੱਧ ਉਪਰੋਕਤ ਐਫਆਈਆਰ ਮੌਜੂਦ ਸੀ ਜਿਸ ਕਾਰਨ ਉਸ ਨੂੰ ਪੰਜਾਬ ਪੁਲਿਸ ਵਿਭਾਗ ਵਿੱਚ ਭਰਤੀ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਿਆ। ਉਹਨਾਂ ਨੇ ਬਿਨੈ-ਪੱਤਰ ਦੇ ਕਾਲਮ ਨੰਬਰ 14 ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਜਿੱਥੇ ਇੱਕ ਉਮੀਦਵਾਰ ਨੂੰ ਇਸ ਸਵਾਲ ਦਾ ਜਵਾਬ ਦੇਣਾ ਸੀ, "ਕੀ ਤੁਹਾਡੇ ਵਿਰੁੱਧ ਕੋਈ ਅਪੈਰਾਥਿਕ ਕੇਸ ਦਰਜ ਹੈ ਅਤੇ ਲੰਬਿਤ ਹੈ" ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੇ ਇਸ ਨੂੰ ਨਹੀਂ ਭਰਿਆ

ਕਾਲਮ ਜਦੋਂ ਕਿ ਉਸ ਵਿਰੁੱਧ ਅਪੈਰਾਥਿਕ ਮਾਮਲਾ ਦਰਜ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਉੱਤਰਦਾਤਾ-ਰਾਜ ਨੇ **ਦਿੱਲੀ ਪ੍ਰਸ਼ਾਸਨ ਬਨਾਮ ਸੁਸ਼ੀਲ ਕੁਮਾਰ ਵਿੱਚ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਦੇ ਫੈਸਲੇ** 'ਤੇ ਅਤੇ ਕੀਤੀਆਂ ਟਿੱਪਣੀਆਂ 'ਤੇ ਭਰੋਸਾ ਕੀਤਾ ਜੋ ਲਿਖਤੀ ਬਿਆਨ ਵਿੱਚ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਹੇਠਾਂ ਦੁਬਾਰਾ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ:-

“ਇਹ ਦੋਖਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਚਰਿੱਤਰ ਅਤੇ ਪੂਰਵ-ਅਨੁਮਾਨਾਂ ਦੀ ਤਸਦੀਕ ਇਹ ਟੈਸਟ ਕਰਨ ਲਈ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਮਾਪਦੰਡਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਹੈ ਕਿ ਕੀ ਚੁਣਿਆ ਉਮੀਦਵਾਰ ਰਾਜ ਅਧੀਨ ਕਿਸੇ ਅਹੁਦੇ ਲਈ ਯੋਗ ਹੈ ਜਾਂ ਨਹੀਂ। ਹਾਲਾਂਕਿ ਉਹ ਸਰੀਰਕ ਤੌਰ 'ਤੇ ਤੰਦਰੁਸਤ ਪਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ, ਲਿਖਤੀ ਪ੍ਰੀਖਿਆ ਅਤੇ ਇੰਟਰਵਿਊ ਪਾਸ ਕਰ ਲਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਆਰਜ਼ੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਚੁਣਿਆ ਗਿਆ ਸੀ, ਉਸਦੇ ਪੁਰਾਣੇ ਰਿਕਾਰਡ ਦੇ ਕਾਰਨ, ਨਿਯੁਕਤੀ ਅਥਾਰਟੀ ਨੇ ਅਨੁਸ਼ਾਸਿਤ ਫੋਰਸ ਵਿੱਚ ਕਾਂਸਟੇਬਲ ਵਜੋਂ ਅਜਿਹੇ ਰਿਕਾਰਡ ਵਾਲੇ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਨਿਯੁਕਤ ਕਰਨਾ ਫਾਇਦੇਮੰਦ ਨਹੀਂ ਪਾਇਆ। ਕੇਸ ਦੀ ਪਿੱਠਭੂਮੀ ਵਿੱਚ ਨਿਯੁਕਤ ਅਥਾਰਟੀ ਵੱਲੋਂ ਲਏ ਗਏ ਵਿਚਾਰ ਨੂੰ ਗੈਰ-ਵਾਜ਼ਬ ਨਹੀਂ ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਇਸ ਲਈ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਨੇ ਉਸ ਦੇ ਕੇਸ 'ਤੇ ਮੁੜ ਵਿਚਾਰ ਕਰਨ ਦਾ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦੇਣਾ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਨਾਲ ਜਾਇਜ਼ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਹਾਲਾਂਕਿ ਉਸ ਨੂੰ ਅਪੈਰਾਥਿਕ ਅਪੈਰਾਥਾਂ ਤੋਂ ਬਰੀ ਜਾਂ ਬਰੀ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਪਰ ਇਸ ਦਾ ਸਵਾਲ ਨਾਲ ਕੋਈ ਲੈਣਾ-ਦੇਣਾ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਕਿਸੇ ਸੇਵਾ ਲਈ ਨਿਯੁਕਤ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਵਾਲੇ ਉਮੀਦਵਾਰ ਦਾ ਆਚਰਣ ਜਾਂ ਚਰਿੱਤਰ ਕੀ ਢੁਕਵਾਂ ਹੋਵੇਗਾ ਨਾ ਕਿ ਉਸ ਦਾ ਅਸਲ ਨਤੀਜਾ। ਜੇਕਰ ਅਸਲ ਨਤੀਜਾ ਕਿਸੇ ਖਾਸ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਨਿਕਲਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਕਾਨੂੰਨ ਨਤੀਜਿਆਂ ਦਾ ਧਿਆਨ ਰੱਖੇਗਾ। ਕੇਸ ਨਾਲ ਸੰਬੰਧਿਤ ਵਿਚਾਰ ਉਮੀਦਵਾਰ ਦੇ ਪੂਰਵਜਾਂ ਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ, ਨਿਯੁਕਤੀ ਅਥਾਰਟੀ ਨੇ ਇਸ ਪਹਿਲੂ 'ਤੇ ਸਹੀ ਧਿਆਨ ਦਿੱਤਾ ਹੈ ਅਤੇ ਉਸ ਨੂੰ ਸੇਵਾ ਲਈ ਨਿਯੁਕਤ ਕਰਨਾ ਉਚਿਤ ਨਹੀਂ ਪਾਇਆ ਹੈ।

(3) ਇਸ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਚੁਣੇ ਗਏ ਕਾਂਸਟੇਬਲ ਦੀ ਨਿਯੁਕਤੀ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਜਦੋਂ ਉਹ ਪਿਛੋਕੜ ਦੀ ਜਾਂਚ ਵਿੱਚ ਗੰਭੀਰ ਅਪੈਰਾਥਿਕ ਅਪੈਰਾਥਾਂ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਪਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ ਹਾਲਾਂਕਿ ਉਹ ਅਪੈਰਾਥਿਕ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਡਿਸਚਾਰਜ ਜਾਂ ਬਰੀ ਹੋ ਸਕਦਾ ਸੀ। ਬਰੀ ਹੋਣ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ ਚਰਿੱਤਰ 'ਤੇ ਗੰਭੀਰ ਸ਼ੰਕਾ ਦਾ ਸੰਕੇਤ ਦੇਣ ਵਾਲਾ ਵਿਵਹਾਰ ਅਤੇ ਫੈਸਲੇ ਨੂੰ ਇੱਕ ਵੱਡੇ ਕੈਨਵਸ 'ਤੇ ਪੜ੍ਹਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਜਿਸ 'ਤੇ ਹਰੇਕ ਕੇਸ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਉਸ ਦੇ ਆਪਣੇ ਤੱਥਾਂ 'ਤੇ ਨਿਰਭਰ ਕਰਦਾ ਹੈ। **ਸੁਸ਼ੀਲ ਕੁਮਾਰ ਦੇ ਕੇਸ (ਸੁਪੈਰਾ)** ਵਿੱਚ, ਦਿੱਲੀ ਪੁਲਿਸ ਦੁਆਰਾ ਧਾਰਾ 304, 324, 34 ਆਈਪੀਸੀ ਦੇ ਤਹਿਤ ਗੰਭੀਰ ਅਪੈਰਾਥਾਂ ਦੇ ਕਮਿਸ਼ਨ ਨੂੰ ਸ਼ਾਮਲ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਇੱਕ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਰਾਏ ਬਣਾਈ ਗਈ ਸੀ ਕਿ ਉਮੀਦਵਾਰ ਨਿਯੁਕਤੀ ਦੀ ਪੇਸ਼ਕਸ਼ ਕਰਨ ਲਈ ਅਯੋਗ ਸੀ। ਛੋਟੇ ਕ੍ਰਮ ਵਿੱਚ, ਜੋ ਅਨੁਪਾਤ ਸਾਹਮਣੇ ਆਉਂਦਾ ਹੈ ਉਹ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਸਿਰਫ਼ ਅਪੈਰਾਥਿਕ ਅਪੈਰਾਥਾਂ ਤੋਂ ਰਿਹਾਈ ਜਾਂ ਬਰੀ ਹੋਣ ਦਾ ਆਚਰਣ ਅਤੇ ਚਰਿੱਤਰ ਨਾਲ ਕੋਈ ਲੈਣਾ-ਦੇਣਾ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਪੁਲਿਸ ਕਾਂਸਟੇਬਲ ਵਜੋਂ ਲੋੜੀਂਦੇ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਦੀ ਭਾਲ ਕਰ ਰਹੀ ਹੈ, ਨਾ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਜੋ ਕਿਸੇ ਅਪੈਰਾਥਿਕ ਕੇਸ ਦੇ ਸ਼ੱਕੀ ਪਰਛਾਵੇਂ ਵਿੱਚ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਜਿੱਥੇ ਗਵਾਹ ਰਿਸ਼ਵਤ ਜਾਂ ਅਪੈਰਾਥ ਹੈ

ਸਮਝੌਤਾ ਕੀਤਾ। ਮੌਜੂਦਾ ਕੇਸ ਵਿੱਚ, ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀ ਕਿਸਮਤ ਦਾ ਪਤਾ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦੋਸ਼ੀ ਨਹੀਂ ਹੈ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਇਹ ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਸਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਕੋਈ ਫੌਜਦਾਰੀ ਕੇਸ ਲੰਬਿਤ ਹੈ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਕੋਈ ਹੋਰ ਸਮੱਗਰੀ ਹੈ ਜਿੱਥੋਂ ਕੋਈ ਮਾੜੇ ਦਾ ਉਲਟ ਅਨੁਮਾਨ ਲਗਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਪੂਰਵ-ਅਨੁਮਾਨ, ਮਾੜਾ ਆਚਰਣ ਜਾਂ ਮਾੜਾ ਚਰਿੱਤਰ ਜੋ ਇੰਨਾ ਘਟੀਆ ਹੈ ਕਿ ਅਜਿਹਾ ਵਿਅਕਤੀ ਪੁਲਿਸ ਫੋਰਸ ਵਿਚ ਹੋਣ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦਾ ਕੋਈ ਪਿਛਲਾ ਇਤਿਹਾਸ ਨਹੀਂ ਹੈ ਸਿਵਾਏ ਉਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਜਿਸ 'ਤੇ ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀ-ਰਾਜ ਦੁਆਰਾ ਭਰੋਸਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਅਤੇ, ਇਸ ਲਈ, **ਸੁਸ਼ੀਲ ਕੁਮਾਰ ਦਾ ਕੇਸ (ਸੁਪੈਰ)** ਰਾਜ ਲਈ ਕੋਈ ਮਦਦਗਾਰ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਜੇਕਰ ਕਿਸੇ ਵੀ ਇਸਤਰਾਸਾ ਸਬੂਤ 'ਤੇ ਕੋਈ ਰਾਏ ਲਿਖਤੀ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਦਰਜ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ, ਤਾਂ ਇਹ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਨਹੀਂ ਦਿਖਾਈ ਗਈ ਜਾਂ ਪੇਸ਼ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ। ਰਾਜ ਦੀ ਰੱਖਿਆ ਸਭ ਤੋਂ ਵਧੀਆ ਵਰਥਾ ਵੇਲੈਂਟ, ਸਕ੍ਰਿਪਟਾ ਮੈਨੋਟ ਹੈ; ਸ਼ਬਦ ਉੱਡ ਜਾਂਦੇ ਹਨ, ਸਹੀ ਰਹਿ ਜਾਂਦਾ ਹੈ।

(4) ਲਿਖਤੀ ਬਿਆਨ ਦੇ ਪੈਰਾ 5 ਵਿੱਚ ਇਹ ਅਸਿੱਧੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਸਵੀਕਾਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦੇ ਖਿਲਾਫ ਇੱਕ ਫੌਜਦਾਰੀ ਕੇਸ ਲੰਬਿਤ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਰਾਜ ਨੇ ਨਕਾਰਾਤਮਕ ਵਿੱਚ ਬੇਨਤੀ ਕੀਤੀ ਹੈ ਕਿ ਉਸਨੂੰ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦਾ ਸਾਹਮਣਾ ਕਰਨ ਲਈ ਸੀਆਰਪੀਸੀ ਦੀ ਧਾਰਾ 319 ਦੇ ਤਹਿਤ ਸਿੱਖਿਅਤ ਟ੍ਰਾਇਲ ਕੋਰਟ ਦੁਆਰਾ ਸੰਮਨ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਅਨੁਸਾਰ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਪੰਜਾਬ ਪੁਲਿਸ ਵਿੱਚ ਕਾਂਸਟੇਬਲ ਵਜੋਂ ਭਰਤੀ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਉਹ ਸਵਾਲ ਕਰਦੇ ਹਨ ਕਿ ਕੀ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੂੰ ਧਾਰਾ 319 ਸੀਆਰਪੀਸੀ ਦੇ ਤਹਿਤ ਤਲਬ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਇੱਕ ਕਾਨੂੰਨੀ ਪ੍ਰਸਤਾਵ ਦੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਸ਼ੱਕ ਨਹੀਂ ਹੈ ਪਰ ਇਹ ਇੱਕ ਸੰਪੂਰਨ ਤੱਥ ਨਹੀਂ ਹੈ ਅਤੇ ਬਹੁਤ ਦੂਰ ਜਾਪਦਾ ਹੈ, ਜੇਕਰ ਨਿਯੁਕਤੀ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰਨ ਲਈ ਇੱਕ ਤਰਕ ਵਜੋਂ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਕਰਨਾ ਮੁਸ਼ਕਲ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਤਾਂ ਜ਼ਮੀਨ ਨੂੰ ਲੈ ਕੇ ਹੋਏ ਝਗੜੇ ਨੂੰ ਲੈ ਕੇ ਦੋ ਪਰਿਵਾਰਾਂ ਦੇ ਆਪਸ 'ਚ ਸਰੀਰ 'ਤੇ ਸੱਟਾਂ ਲੱਗਣ ਦੀਆਂ ਦਰਜ ਕਰਾਸ ਸ਼ਿਕਾਇਤਾਂ। ਐਫਆਈਆਰ 12 ਜੂਨ, 2011 ਨੂੰ ਦਰਜ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ ਅਤੇ ਅਸੀਂ 2014 ਦੇ ਅੰਤ ਵਿੱਚ ਹਾਂ ਜਦੋਂ ਕੁਝ ਦਿਨਾਂ ਵਿੱਚ ਕੈਲੰਡਰ 2015 ਵਿੱਚ ਤਬਦੀਲ ਹੋ ਜਾਵੇਗਾ।

(5) ਅਪੈਰਾਧਿਕ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਦੋਸ਼ਾਂ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਤੀ ਦੀ ਪਹਿਲੀ ਨਜ਼ਰੇ ਜਾਂਚ ਕਰਨ ਅਤੇ ਮਾਮਲੇ ਦੀ ਜੜ੍ਹ ਤੱਕ ਜਾਣ ਲਈ, ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਨੇ 1 ਅਕਤੂਬਰ, 2013 ਨੂੰ ਅੰਤਰਿਮ ਹੁਕਮ ਪਾਸ ਕਰਕੇ ਐਫਆਈਆਰ ਨੰਬਰ 143 ਮਿਤੀ 12 ਦੀ ਕਾਪੀ ਪੇਸ਼ ਕਰਨ ਦਾ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦਿੱਤਾ ' ਜੂਨ, 2011। ਰਾਜ ਨੇ ਐਫ.ਆਈ.ਆਰ. ਦੀ ਕਾਪੀ ਜੋੜਦਿਆਂ ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਦੀ ਤਰਫੋਂ ਗੁਰਸ਼ਰਨ ਸਿੰਘ ਬੇਦੀ, ਪੀ.ਪੀ.ਐਸ., ਸੁਪਰਡੈਂਟ ਆਫ ਪੁਲਿਸ (ਹੈੱਡਕੁਆਰਟਰ), ਪਟਿਆਲਾ ਦਾ ਇੱਕ ਵਾਧੂ ਹਲਫਨਾਮਾ ਦਾਇਰ ਕੀਤਾ ਹੈ। ਹਲਫਨਾਮੇ ਵਿੱਚ ਖੁਲਾਸਾ ਹੋਇਆ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਇੱਕ ਕਰਾਸ ਵਰਜਨ ਕੇਸ ਸੀ। ਇਸ ਲਈ ਮੁਕੱਦਮਾ ਨੰਬਰ 14 ਮਿਤੀ 11 ਜੂਨ 2011 ਨੂੰ ਥਾਣਾ ਰੋਜ਼ਨਾਮਚਾ ਥਾਣਾ ਸ਼ੁਤਰਾਣਾ ਨੇ ਗੁਰਮੁੱਖ ਸਿੰਘ ਪੁੱਤਰ ਉਜਾਗਰ ਸਿੰਘ ਵਾਸੀ ਪਿੰਡ ਸਾਗਰਾ ਦੇ ਬਿਆਨਾਂ 'ਤੇ ਦਰਜ ਕਰਕੇ ਦਰਖਾਸਤਕਰਤਾ ਬਿਕਰਮਜੀਤ ਸਿੰਘ ਅਤੇ ਹੋਰਾਂ ਖਿਲਾਫ ਮੁਕੱਦਮਾ ਦਰਜ ਕਰ ਲਿਆ ਸੀ। . ਇਸ ਬਿਆਨ ਦਾ ਸਮਰਥਨ ਭਜਨ ਸਿੰਘ [ਜ਼ਖਮੀ ਗਵਾਹ] ਅਤੇ ਗੁਰਨਾਮ ਸਿੰਘ ਪੁੱਤਰ ਉਜਾਗਰ ਸਿੰਘ ਨੇ ਕੀਤਾ। ਡੀਡੀਆਰ ਨੰਬਰ 14 ਦੀ ਕਾਪੀ ਆਰ-1/ਟੀ ਵਜੋਂ ਨੱਥੀ ਹੈ। ਹਲਫਨਾਮੇ ਦੇ ਪੈਰਾ 3 ਵਿੱਚ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਇਸ ਸੰਸਕਰਣ ਨੂੰ ਧਾਰਾ 173 ਸੀਆਰਪੀਸੀ [ਪੀ-

6]। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਦੋ ਚਲਾਨ ਦਾਇਰ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਨ, ਇੱਕ ਐਫਆਈਆਰ ਨੰਬਰ 143 ਦੇ ਤਹਿਤ ਅਤੇ ਇੱਕ ਡੀਡੀਆਰ ਨੰਬਰ 14 ਦੇ ਤਹਿਤ। ਇਹ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲ ਦੀ ਸਹਾਇਤਾ ਨਾਲ ਹਲਫਨਾਮੇ ਨਾਲ ਜੁੜੇ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ਾਂ ਰਾਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਬਿਕਰਮਜੀਤ ਸਿੰਘ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਪੇਪਰਬੁੱਕ ਦੇ ਪੰਨਾ 65 'ਤੇ ਪਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ ਜੋ ਕਿ ਅਨੁਬੰਧ R-1/T ਦਾ ਹਿੱਸਾ ਹੈ। ਇਸ ਵਿੱਚ ਲਿਖਿਆ ਹੈ:-

“ਫਿਰ ਜਸਵੰਤ ਸਿੰਘ ਨੇ ਆਪਣੇ ਭਤੀਜੇ ਬਿਕਰਮਜੀਤ ਸਿੰਘ ਤੋਂ ਡਾਂਗ ਲੈ ਕੇ, ਮੇਰੇ ਭਰਾ ਭਜਨ ਸਿੰਘ ਦੇ ਸੱਜੇ ਪਾਸੇ ਵੱਜੀ, ਫਿਰ ਖੁਸ਼ਹਾਲ ਸਿੰਘ ਨੇ ਮੇਰੇ ਭਰਾ ਭਜਨ ਸਿੰਘ ਦੀ ਖੱਬੀ ਲੱਤ ‘ਤੇ ਹਾਕੀ ਸਟਿੱਕ ਮਾਰੀ। . ਇਸ ‘ਤੇ ਮੇਰਾ ਭਰਾ ਵੀ ਜ਼ਮੀਨ ‘ਤੇ ਡਿੱਗ ਗਿਆ। ਫਿਰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਸਾਰਿਆਂ ਨੇ ਸਾਨੂੰ ਜ਼ਮੀਨ ‘ਤੇ ਲੇਟੇ ਹੋਏ ਡਾਂਗਾਂ ਨਾਲ ਕੁੱਟਿਆ [ਪਾਠ/ਪ੍ਰਸੰਗ ਵਿਚ ਗੁਰਮੁਖ ਸਿੰਘ ਦੇ ਬਿਆਨ ਨੂੰ ਪੜ੍ਹਦਿਆਂ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਬਿਕਰਮਜੀਤ ਸਿੰਘ ਪੁੱਤਰ ਗੁਰਚਰਨ ਸਿੰਘ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਨਹੀਂ ਲੱਗਦਾ]।

(6) ‘ਉਸ’ ਸ਼ਬਦ ਦਾ ਅਰਥ ਕੋਈ ਹੋਰ ਹੈ ਨਾ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਰ। ਸਭ ਤੋਂ ਵਧੀਆ ਤੌਰ ‘ਤੇ, ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਦੇ ਨਾਮ ਦਾ ਰਿਪੋਰਟ ਵਿੱਚ ਜ਼ਿਕਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਪਰ ਉਪਰੋਕਤ ਉਲਟ ਕੋਮਾ ਵਿੱਚ ਕੱਢੇ ਗਏ ਬਿਆਨ ਦੀ ਹੱਦ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਘਟਨਾ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਇਸ ਗੱਲ ‘ਤੇ ਵਿਵਾਦ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਕਿ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦਾ ਸਾਹਮਣਾ ਕਰ ਰਹੇ 3 ਦੋਸ਼ੀਆਂ ਦੀ ਸੂਚੀ ‘ਚ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਦਾ ਨਾਂ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਗੁਰਮੁਖ ਸਿੰਘ ਦੇ ਬਿਆਨ ਵਿੱਚ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦੇ ਨਾਂ ਦਾ ਦੂਜਾ ਜ਼ਿਕਰ ਪੇਪਰ ਬੁੱਕ ਦੇ ਪੰਨਾ 64 ‘ਤੇ ਦਰਜ ਹੈ, ਜਿੱਥੇ ਇਹ ਦਰਜ ਹੈ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਡਾਂਗਾਂ ਨਾਲ ਲੈਸ ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਸੀ। ਲਲਕਾਰਾ ਗੁਰਮੁਖ ਸਿੰਘ ਦੇ ਬਿਆਨ ਵਿੱਚ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੂੰ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਜਿੱਥੇ ਉਹ ਕਹਿੰਦਾ ਹੈ:-

ਪੂਰਨ ਸਿੰਘ, ਸ਼ਿੰਦਰ ਸਿੰਘ, ਅਜੀਤ ਸਿੰਘ, ਵਿਰਸਾ ਸਿੰਘ, ਜਸਵੰਤ ਸਿੰਘ, ਸਵਰਨ ਸਿੰਘ, ਕੁਲਵੰਤ ਸਿੰਘ, ਕਿੱਕਰ ਸਿੰਘ, ਗੁਰਚਰਨ ਸਿੰਘ ਅਤੇ ਮਲਕੀਅਤ ਸਿੰਘ ਨੇ ਉੱਚੀ ਅਵਾਜ਼ ਵਿੱਚ ਲਲਕਾਰਾ ਬੁਲੰਦ ਕੀਤਾ ਕਿ ਅੱਜ ਗੁਰਮੁਖ ਸਿੰਘ ਨੂੰ ਸਾਢੇ ਚਾਰ ਸਾਲ ਤੋਂ ਵੱਧ ਦਾ ਕਬਜ਼ਾ ਕਰਨ ਦਾ ਸਬਕ ਨਹੀਂ ਸਿਖਾਉਣਾ ਚਾਹੀਦਾ। ਏਕੜ ਜ਼ਮੀਨ।”

(7) ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਨੂੰ ਕੋਈ ਸੱਟ ਨਹੀਂ ਲੱਗੀ ਹੈ ਅਤੇ ਉਸ ਨੂੰ ਘਟਨਾ ਦੀ ਮਿਤੀ ‘ਤੇ ਮੌਜੂਦ ਵਿਅਕਤੀ ਵਜੋਂ ਦੇਖਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਪਰ ਇਸਦਾ ਮਤਲਬ ਇਹ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਗੁਰਮੁਖ ਸਿੰਘ ਨੂੰ ਕਥਿਤ ਤੌਰ ‘ਤੇ ਸੱਟਾਂ ਪਹੁੰਚਾਉਣ ਵਿੱਚ ਸਿੱਧੇ ਤੌਰ ‘ਤੇ ਸ਼ਾਮਲ ਹੈ। ਚਲਾਨ ਦੀ ਕਾਪੀ ਆਰ-2/ਟੀ ਵਜੋਂ ਰੱਖੀ ਗਈ ਹੈ।

(8) ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਇਸ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਨਾਲ ਪੜ੍ਹਿਆ ਅਤੇ ਸ਼ਬਦ-ਦਰ-ਸ਼ਬਦ ਪੜ੍ਹਿਆ ਪਰ ਪਤਾ ਲੱਗਾ ਕਿ ਕਥਿਤ ਘਟਨਾ ਦਾ ਕਾਰਨ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਇਕ ਅਜੀਤ ਸਿੰਘ ਕਥਿਤ ਤੌਰ ‘ਤੇ ਜ਼ਮੀਨ ‘ਤੇ ਜ਼ਬਰਦਸਤੀ ਕਬਜ਼ਾ ਕਰਨਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਸੀ ਕਿਉਂਕਿ ਗੁਰਮੁਖ ਸਿੰਘ ਅਤੇ ਉਸ ਦੀ ਪਾਰਟੀ ਜ਼ਮੀਨ ਦਾ ਕਬਜ਼ਾ ਨਹੀਂ ਛੱਡ ਰਹੀ ਸੀ। ਚਲਾਨ ਵਿੱਚ ਉਸਦੇ ਨਾਮ ਦਾ ਜ਼ਿਕਰ ਉਸੇ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਚਲਾਨ ਡੌਕੂਮੈਂਟ ਵਿੱਚ ਰਸਮੀ ਨਕਲ ਵਿੱਚ R-1/T ਵਿੱਚ ਦਰਜ ਹੈ।

(9) ਰਿੱਟ ਪੇਪਰਾਂ ਨੂੰ ਪੜ੍ਹ ਕੇ ਇਸ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਸ਼ੱਕ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਕਿਸੇ ਵੀ ਅਪੈਰਾਥਿਕ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦਾ ਸਾਹਮਣਾ ਨਹੀਂ ਕਰ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਉਸ ਨੂੰ ਪੁਲਿਸ ਨੇ ਕਿਸੇ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਗ੍ਰਿਫਤਾਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਕਿਸੇ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਗਵਾਹ ਵਜੋਂ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਹੈ। ਜੇਕਰ ਇਹਨਾਂ ਤਿੰਨਾਂ ਪਦਾਰਥਕ ਗੱਲਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਕਿਸੇ ਵਿੱਚ ਵੀ ਸਚਾਈ ਹੁੰਦੀ, ਤਾਂ ਇਹ ਰਾਜ ਦੁਆਰਾ ਦਾਇਰ ਲਿਖਤੀ ਬਿਆਨ ਵਿੱਚ ਛਿੜਕੀ ਜਾਂਦੀ। ਅੰਤਰ-ਸੰਸਕਰਣ ਜ਼ਮੀਨੀ ਝਗੜੇ ਹਨ ਜੋ ਪੂਰੇ ਪੰਜਾਬ ਵਿੱਚ ਫੈਲੇ ਹੋਏ ਹਨ। ਪੰਜਾਬ ਪੁਲਿਸ ਵਿੱਚ ਅਹੁਦੇ ਧਾਰਕਾਂ ਦੀਆਂ ਨਿੱਜੀ ਜ਼ਿੰਦਗੀਆਂ 'ਤੇ ਝਾਤ ਮਾਰਨ ਦਾ ਕੋਈ ਲਾਭਦਾਇਕ ਉਦੇਸ਼ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ ਤਾਂ ਜੋ ਉਹ ਵਿਵਹਾਰ ਨੂੰ ਰੋਕਿਆ ਜਾ ਸਕੇ ਜਿਸ ਨਾਲ ਮਾੜੇ ਨਤੀਜਿਆਂ ਨੂੰ ਜਾਇਜ਼ ਠਹਿਰਾਇਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਨਿਯੁਕਤੀਆਂ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਨੂੰ ਭੁੱਲ ਜਾਣਾ।

(10) ਬਿਨੈ-ਪੱਤਰ ਦੇ ਕਾਲਮਾਂ ਵਿੱਚ ਦਰਜ ਐਂਟਰੀਆਂ ਜੋ ਅਪੈਰਾਥ ਵਿੱਚ ਸ਼ਮੂਲੀਅਤ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਂਦੀਆਂ ਹਨ, ਨੂੰ ਇੱਕ ਆਮ ਆਦਮੀ ਦੀ ਸਮਝ ਅਤੇ ਇੱਕ ਆਮ ਆਦਮੀ ਦੀ ਪਹੁੰਚ ਦੁਆਰਾ ਦੇਖਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਨਾ ਕਿ ਫੋਰੈਂਸਿਕ ਬਹਿਸ ਦੇ ਪੱਧਰਾਂ 'ਤੇ। ਤੱਥਾਂ ਦੇ ਸਾਰੇ ਛੁਪਾਉਣੇ ਜਾਣਬੁੱਝ ਕੇ ਅਤੇ ਜਾਣਬੁੱਝ ਕੇ ਗਲਤ ਪੇਸ਼ਕਾਰੀ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦੇ ਹਨ ਜੋ ਕਿਸੇ ਵਿਅਕਤੀ ਦੀ ਜਨਤਕ ਨਿਯੁਕਤੀ ਲਈ ਅਯੋਗ ਹੋਣ ਦੀ ਪੱਕੀ ਘੋਸ਼ਣਾ ਦੇ ਬਰਾਬਰ ਹੈ। ਇਹ ਦੋਵੇਂ ਪਹੁੰਚ **ਹਰਿਆਣਾ ਰਾਜ** ਵਿੱਚ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਅਤੇ ਹੋਰ ਬਨਾਮ **ਦਿਨੇਸ਼ ਕੁਮਾਰ**² ਦੁਆਰਾ ਹਰਿਆਣਾ ਪੁਲਿਸ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਕਾਂਸਟੇਬਲ ਡਰਾਈਵਰ ਦੇ ਇੱਕ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਹਨ, ਜਦੋਂ ਕਿ ਅਰਜ਼ੀ ਫਾਰਮ ਵਿੱਚ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਬਿਆਨਾਂ ਦੀ ਵਿਆਖਿਆ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਨਿਯੁਕਤੀ ਤੋਂ ਵਾਂਝੇ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਸੀ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਅਪੈਰਾਥ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਹੋਣ ਦਾ ਖੁਲਾਸਾ ਹੋਇਆ ਸੀ। ਦਿਨੇਸ਼ ਕੁਮਾਰ ਨੂੰ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦੋ ਸਵਾਲਾਂ ਦੇ ਜਵਾਬ ਦੇਣ ਦੀ ਲੋੜ ਸੀ ਉਹ ਸਨ:-

1. ਕੀ ਤੁਹਾਨੂੰ ਕਦੇ ਗ੍ਰਿਫਤਾਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ?
2. ਕੀ ਤੁਹਾਨੂੰ ਕਦੇ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਕਿਸੇ ਅਪੈਰਾਥ ਲਈ ਦੋਸ਼ੀ ਠਹਿਰਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ?

(11) ਪਿਛੋਕੜ ਦੀ ਜਾਂਚ ਤੋਂ ਪਤਾ ਲੱਗਾ ਹੈ ਕਿ ਦਿਨੇਸ਼ ਕੁਮਾਰ 1994 ਵਿੱਚ ਦਰਜ ਇੱਕ ਐਫਆਈਆਰ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਸੀ ਅਤੇ ਉਸ ਤੋਂ ਕੁਝ ਦਿਨਾਂ ਬਾਅਦ ਉਸਨੂੰ ਜ਼ਮਾਨਤ ਮਿਲ ਗਈ ਸੀ ਪਰ ਪੁਲਿਸ ਦੁਆਰਾ ਉਸਨੂੰ ਗ੍ਰਿਫਤਾਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਉਹ ਜ਼ਮਾਨਤ ਲਈ ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਪੇਸ਼ ਹੋਇਆ ਸੀ ਅਤੇ ਉਸ ਨੂੰ ਰਿਆਇਤ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਉਸ ਨੂੰ ਨਿਯੁਕਤੀ ਦੀ ਪੇਸ਼ਕਸ਼ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਉਸ ਅਪੈਰਾਥਿਕ ਕੇਸ ਦਾ ਖੁਲਾਸਾ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਅਸਫਲ ਰਿਹਾ ਜੋ ਉਸ ਨੇ ਇਸ ਅਹੁਦੇ ਲਈ ਅਰਜ਼ੀ ਦੇਣ ਤੋਂ ਬਹੁਤ ਪਹਿਲਾਂ ਆਪਣੇ ਸਾਰੇ ਪਰਿਵਾਰਕ ਮੈਂਬਰਾਂ ਵਿਰੁੱਧ ਦਰਜ ਕੀਤਾ ਸੀ। ਅਪੈਰਾਥਿਕ ਮੁਕੱਦਮੇ ਨੇ ਦਿਨੇਸ਼ ਕੁਮਾਰ ਅਤੇ ਉਸਦੇ ਪਰਿਵਾਰਕ ਮੈਂਬਰਾਂ ਨੂੰ ਨਿਰਦੋਸ਼ ਸਾਬਤ ਕੀਤਾ ਸੀ ਅਤੇ ਉਹ 1998 ਵਿੱਚ ਲਗਾਏ ਗਏ ਦੋਸ਼ਾਂ ਤੋਂ ਬਰੀ ਹੋ ਗਏ ਸਨ। ਪਹਿਲੇ ਸਵਾਲ ਦਾ ਜਵਾਬ ਸਪੱਸ਼ਟ ਸੀ ਕਿ ਉਸਨੂੰ ਗ੍ਰਿਫਤਾਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਇਹ ਦਰਖਾਸਤ/ਘੋਸ਼ਣਾ ਪੱਤਰ ਵਿੱਚ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੱਚਾ ਬਿਆਨ ਸੀ। ਦੂਜੇ ਸਵਾਲ 'ਤੇ, ਉਸਨੇ ਜਵਾਬ ਦਿੱਤਾ ਕਿ ਉਸਨੂੰ ਬਰੀ ਹੋਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ^{ਕਦੇ} ਵੀ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਦੋਸ਼ੀ ਨਹੀਂ ਠਹਿਰਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ, ਜੋ ਸਾਲਾਂ ਬਾਅਦ ਅਰਜ਼ੀ ਦੇਣ ਵੇਲੇ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਹਾਲਾਤਾਂ ਵਿੱਚ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਨੇ ਇਸ ਫੈਸਲੇ ਨੂੰ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀ

(*Rajiv Narsim Raina*)
ਡੀਜੀਪੀ, ਭਰਿਆ ਨੇ ਇਨਸਾ ਕੁਮਾਰ ਦੀ ਨਿਯੁਕਤੀ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰਦਿਆਂ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦਿੱਤਾ ਕਿ ਇਹ ਨਿਰੰਤਰ ਨੌਕਰੀ ਦੇ ਵਿਚਾਰਧਾਰਕ ਲਾਭਾਂ ਨਾਲ ਕੀਤੀ ਜਾਵੇ ਪਰ ਫੈਸਲੇ ਦੀ ਮਿਤੀ ਤੋਂ ਤਨਖਾਹ ਦੇ ਨਾਲ।

(12) ਹੁਣ ਦੇਖਣ ਵਾਲੀ ਗੱਲ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਕੀ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਨੇ ਜਿਹੜੇ ਦੋ ਪਦਾਰਥਕ ਸਵਾਲਾਂ ਦੇ ਜਵਾਬ ਦੇਣੇ ਸਨ, ਜੇਕਰ ਅਰਜ਼ੀ ਫਾਰਮ ਵਿੱਚ ਜਵਾਬ ਨਾ ਦੇ ਕੇ ਛੱਡ ਦਿੱਤਾ ਜਾਵੇ ਤਾਂ ਇਸ ਦਾ ਕਾਨੂੰਨੀ ਪ੍ਰਭਾਵ ਕੀ ਹੋਵੇਗਾ। ਦੂਜੇ ਸ਼ਬਦਾਂ ਵਿੱਚ, ਗਲਤ ਤੱਥ ਲਿਖਣਾ ਇੱਕ ਗੱਲ ਹੈ ਪਰ ਬਿਲਕੁਲ ਨਾ ਲਿਖਣਾ ਹੋਰ ਵੀ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ ਭਾਵੇਂ ਜਵਾਬ ਸਹੀ ਸੀ ਪਰ ਲੇਖਕ ਨੂੰ ਯਕੀਨ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ ਕਿ ਕਾਨੂੰਨੀ ਸਹਾਇਤਾ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ ਕੀ ਲਿਖਣਾ ਹੈ। ਕਾਲਮ ਨੰਬਰ 14 ਜਾਣਕਾਰੀ ਦੀ ਮੰਗ ਕਰਦਾ ਹੈ "ਕੀ ਤੁਹਾਡੇ ਵਿਰੁੱਧ ਕੋਈ ਅਪੈਰਾਥਿਕ ਮਾਮਲਾ ਦਰਜ ਹੈ ਜਾਂ ਲੰਬਿਤ ਹੈ" ਜਵਾਬ "ਰਜਿਸਟਰ" ਜਾਂ "ਬਕਾਇਆ" ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਦਿੱਤੇ ਜਾਣੇ ਸਨ। ਪਟੀਸ਼ਨਰ 'ਤੇ ਦੋਸ਼ ਹੈ ਕਿ ਉਸ ਨੇ ਕਾਲਮ ਖਾਲੀ ਛੱਡ ਦਿੱਤਾ ਹੈ। ਇਸ ਤੱਥ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਕੋਈ ਪ੍ਰਤੀਕ੍ਰਿਤੀ ਦਾਇਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ। ਇਹ ਕਹਿਣ ਦੀ ਜ਼ਰੂਰਤ ਨਹੀਂ ਕਿ ਅਜਿਹੀ ਭੁੱਲ ਨੂੰ ਇੱਕ ਵਿਅਕਤੀ ਦੁਆਰਾ ਲਿਆ ਜਾਵੇਗਾ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਲਿਖਤ ਵਿੱਚ ਕੀ ਕਹਿਣਾ ਹੈ ਬਾਰੇ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਯਕੀਨ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ। ਇਹ ਬਹੁਤ ਸੰਭਵ ਹੈ, ਇਹਨਾਂ ਤੱਥਾਂ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ ਕਿ ਚਲਾਨ ਡੌਕਟ ਵਿੱਚ ਉਸਦੇ ਨਾਮ ਦਾ ਜ਼ਿਕਰ ਪਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਉਸਨੂੰ ਫਾਰਮ ਵਿੱਚ ਕਾਲਮ 14 ਭਰਨ ਲਈ ਆਪਣੀ ਸਿੱਖਿਆ ਅਤੇ ਕਾਨੂੰਨ ਦੀ ਸਮਝ ਦੇ ਪੱਧਰ 'ਤੇ ਕਾਨੂੰਨੀ ਸਲਾਹ ਦੀ ਲੋੜ ਹੋ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਜੇ ਉਹ ਆਮ ਆਦਮੀ ਦੇ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟੀਕੋਣ ਵਿਚ ਉਸ ਤੋਂ ਕੀ ਕਹਿਣ ਦੀ ਉਮੀਦ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਸੀ, ਉਸ ਦੀ ਸਮਝ ਦੀ ਘਾਟ ਕਾਰਨ ਕਾਲਮ ਨੂੰ ਭਰਨ ਵਿਚ ਅਸਫਲ ਰਿਹਾ ਤਾਂ ਕੀ ਉਸਦਾ ਕੇਸ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਬਾਹਰ ਸੁੱਟ ਦਿੱਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਜੇਕਰ ਉਸਨੇ ਫੌਜਦਾਰੀ ਕਾਨੂੰਨ ਦੀ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਜਾਣਕਾਰ ਕਿਸੇ ਵਿਅਕਤੀ ਦੀ ਸਲਾਹ ਮੰਗੀ ਹੁੰਦੀ ਤਾਂ ਉਸਨੂੰ ਸਲਾਹ ਦਿੱਤੀ ਜਾਂਦੀ ਕਿ ਉਸਦੇ ਖਿਲਾਫ ਕੋਈ ਫੌਜਦਾਰੀ ਕੇਸ ਦਰਜ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਇਹ ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਕੋਈ ਫੌਜਦਾਰੀ ਕੇਸ ਲੰਬਿਤ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਕਰਾਸ ਕੇਸਾਂ ਵਿੱਚ ਮੁਲਜ਼ਮ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਧਾਰਾ 319 ਸੀ.ਆਰ.ਪੀ.ਸੀ. ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਰਾਹੀਂ ਉਸ ਨੂੰ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਫੜਨਾ ਬਹੁਤ ਜ਼ਿਆਦਾ ਮੰਗ ਹੋਵੇਗਾ। ਜੇਕਰ ਉਸ ਨੇ ਕਾਲਮ ਨਹੀਂ ਭਰਿਆ ਤਾਂ ਉਸ ਨੇ ਕੋਈ ਅਜਿਹਾ ਤੱਥ ਨਹੀਂ ਛੁਪਾਇਆ ਜਿਸ ਦਾ ਅੱਜ ਉਸ 'ਤੇ ਦੋਸ਼ ਹੈ। ਉਸਨੇ ਚੁੱਪ ਰਹਿਣ ਨੂੰ ਤਰਜੀਹ ਦਿੱਤੀ ਅਤੇ ਸਮਾਂ ਆਉਣ 'ਤੇ ਇਸਨੂੰ ਸੁਲਝਾਉਣ ਲਈ ਛੱਡ ਦਿੱਤਾ। ਜਸਵੰਤ ਸਿੰਘ ਨੇ ਆਪਣੇ ਭਤੀਜੇ ਤੋਂ ਡਾਂਗ ਲੈਣ ਦੇ ਦੋਸ਼ 'ਤੇ ਘਟਨਾ ਦੀ ਮਿਤੀ 'ਤੇ ਸਿਰਫ ਹਾਜ਼ਰੀ, ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਬਿਕਰਮਜੀਤ ਸਿੰਘ ਇਹ ਸੁਝਾਅ ਨਹੀਂ ਦਿੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਨੇ ਜਸਵੰਤ ਸਿੰਘ ਨੂੰ ਆਪਣੀ ਡਾਂਗ ਸੋਪੀ ਜਾਂ ਵਰਤਣ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦਿੱਤੀ, ਜਿਸ ਨੇ ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ ਨੂੰ ਕਥਿਤ ਤੌਰ 'ਤੇ ਧੱਕਾ ਦਿੱਤਾ ਸੀ। ਪਾਰਟੀ ਜੇਕਰ ਜਸਵੰਤ ਸਿੰਘ ਡਾਂਗ ਲੈ ਲੈਂਦਾ ਹੈ, ਜੋ ਕਿ ਖੋਹਣ ਜਾਂ ਤਾਕਤ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਦਾ ਸੁਝਾਅ ਦੇ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਪਟੀਸ਼ਨਰ 'ਤੇ ਖੇਤੀਬਾੜੀ ਜ਼ਮੀਨ ਦੇ ਕਬਜ਼ੇ ਨੂੰ ਲੈ ਕੇ ਦੋ ਵਿਵਾਦਗ੍ਰਸਤ ਧਿਰਾਂ ਵਿਚਕਾਰ ਲੜਾਈ ਵਿਚ ਪਰਿਵਾਰਕ ਮੈਂਬਰਾਂ ਨਾਲ ਜ਼ਮੀਨ 'ਤੇ ਮੌਜੂਦ ਹੋਣ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਹੋਰ ਕੁਝ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਉਸ ਦੇ ਵਿਹਾਰ ਤੋਂ ਜੋ ਕੁਝ ਸਾਹਮਣੇ ਆਉਂਦਾ ਹੈ ਉਹ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੂੰ ਨਹੀਂ ਪਤਾ ਸੀ ਕਿ ਉਹ ਕਾਨੂੰਨ ਵਿਚ ਕਿੱਥੇ ਖੜ੍ਹਾ ਹੈ ਅਤੇ ਅਸਲ ਵਿਚ ਨਹੀਂ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਕੇਸ ਪੜ੍ਹੇ ਜਾਣ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਹੈ ਅਤੇ ਸਿਰਫ ਇਸ ਤੱਥ 'ਤੇ ਕੇਸ ਨੂੰ ਤੁਰੰਤ ਬਾਹਰ ਨਹੀਂ ਸੁੱਟਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਸ ਨੇ ਕਾਲਮ ਨੰਬਰ 14 ਨਹੀਂ ਭਰਿਆ। ਕਾਲਮ 14 ਨੂੰ ਭਰਨ ਨੂੰ ਛੱਡਣ ਵੇਲੇ, ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੂੰ ਤਾਂ ਹੀ ਗੈਰ-

ਉਚਿਤ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਜੇਕਰ ਕੋਈ ਸੀ. ਮਿਆਦ ਜਾਂ ਸ਼ਰਤ ਜੋ ਕਿ ਅਧੂਰੀਆਂ ਅਰਜ਼ੀਆਂ ਜਾਂ ਤਸਦੀਕ ਫਾਰਮਾਂ ਨੂੰ ਸਿੱਧੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਜਾਵੇਗਾ। ਇਹ ਰਾਜ ਦੁਆਰਾ ਆਪਣੇ ਲਿਖਤੀ ਬਿਆਨ ਵਿੱਚ ਲਿਆ ਗਿਆ ਬਚਾਅ ਨਹੀਂ ਹੈ ਅਤੇ ਇਹ ਨਹੀਂ ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਵਿਚਾਰ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਦੇ ਨਿਰਧਾਰਨ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਭੌਤਿਕ ਤੱਥ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ। ਤੱਥ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਇੱਕ ਤੱਥ ਭਾਵੇਂ ਬੇਨਤੀ ਕੀਤੀ ਜਾਂ ਨਾ, ਆਵਾਜ਼ ਦਿੱਤੀ ਜਾਂ ਨਾ, ਫਿਰ ਵੀ ਇੱਕ ਪ੍ਰਮਾਣਿਤ ਤੱਥ ਬਣਿਆ ਹੋਇਆ ਹੈ। ਜੇ ਸ਼ਰਤ ਲਾਜ਼ਮੀ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਤਾਂ ਤੱਥ ਦਾ ਸਬੂਤ ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਲਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਜਾਇਜ਼ ਦਾਅਵੇ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨ ਲਈ ਨਕਾਰਾਤਮਕ ਪਹੁੰਚ ਨਹੀਂ ਅਪਣਾਉਣੀ ਚਾਹੀਦੀ। ਜਦੋਂ ਇੱਕ ਬਿਨੈ-ਪੱਤਰ ਅਤੇ ਇਸਦੇ ਕਾਲਮ ਜਾਂ ਇੱਕ ਘੋਸ਼ਣਾ/ਤਸਦੀਕ ਫਾਰਮ ਦੀ ਚੋਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਨਿਯੁਕਤੀ ਦੀ ਪੇਸ਼ਕਸ਼ ਤੋਂ ਘੱਟ ਭਰੇ ਜਾਣ ਦੀ ਲੋੜ ਹੁੰਦੀ ਹੈ, ਇੱਕ ਜਨਤਕ ਸ਼ਕਤੀ ਅਤੇ ਉਸ ਸ਼ਕਤੀ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਦੇ ਢੰਗ ਦੀ ਸ਼ਰਤ ਰੱਖਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਕਾਨੂੰਨ ਸਿਰਫ ਅਭਿਆਸ ਦੇ ਉਸ ਢੰਗ 'ਤੇ ਜ਼ੋਰ ਦਿੰਦਾ ਹੈ। ਪਰ ਕਿਸਮਤ ਨੂੰ ਅਜਿਹੇ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆਤਮਕ ਮੁੱਦੇ 'ਤੇ ਨਜ਼ਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਜਿੱਥੇ ਅਸਲ ਅਧਿਕਾਰ ਸ਼ਾਮਲ ਹੁੰਦੇ ਹਨ। ਇਕੁਇਟੀ ਹਮੇਸ਼ਾਂ ਤਕਨੀਕੀਤਾ ਨੂੰ ਹਾਵੀ ਕਰੇਗੀ ਅਤੇ ਮਨੁੱਖੀ ਨਿਆਂ ਲਈ ਆਪਣਾ ਰਸਤਾ ਲੱਭੇਗੀ।

(13) ਉਡੀਕ ਸੂਚੀ ਨੰਬਰ 1 ਦੇ ਅਹੁਦੇ ਤੋਂ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦੀ ਨਿਯੁਕਤੀ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰਦੇ ਹੋਏ, ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਇਸ ਉਮੀਦ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਰਹਿ ਸਕਦੇ ਹਨ ਕਿ ਇੱਕ ਦਿਨ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਨੂੰ ਧਾਰਾ 319 ਸੀਆਰਪੀਸੀ ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੁਆਰਾ ਅਪੈਰਾਥਿਕ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਫਸਾਇਆ ਜਾਵੇਗਾ ਜੋ ਕਿ ਲਗਭਗ ਨਹੀਂ ਹੋਇਆ ਹੈ। 4 ਸਾਲ ਅਤੇ ਚਮਤਕਾਰਾਂ ਦੇ ਵਾਪਰਨ ਦੀ ਉਮੀਦ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਹਾਲਾਂਕਿ ਇਸ ਨੂੰ ਪੂਰਨ ਨਿਸ਼ਚਿਤਤਾ ਦੇ ਕਾਨੂੰਨੀ ਪ੍ਰਸਤਾਵ ਵਜੋਂ ਨਹੀਂ ਮੰਨਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਅਜਿਹੀ ਕੋਈ ਚੀਜ਼ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦੀ ਜਾਂ ਇਸ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਸੇਵਾ ਦੇ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ, ਅਦਾਲਤ ਸੰਭਾਵਨਾਵਾਂ ਅਤੇ ਵਾਜਬ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟੀਕੋਣ ਨਾਲ ਨਜਿੱਠਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਇਹ ਘੱਟ ਸੰਭਾਵਨਾ ਹੈ ਕਿ ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਨੂੰ ਗਵਾਹਾਂ ਦੇ ਬਿਆਨਾਂ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਧਾਰਾ 319 ਸੀਆਰਪੀਸੀ ਦੁਆਰਾ ਮੁਕੱਦਮੇ ਵਿੱਚ ਲਿਆਵੇਗੀ ਜੋ ਸ਼ਾਇਦ ਦਰਜ ਕੀਤੇ ਗਏ ਹੋਣ ਜਾਂ ਹੋਣੇ ਹਨ। ਮੁਕੱਦਮੇ ਵਿੱਚ, ਜਿਸ ਦੀ ਸਥਿਤੀ ਦਾ ਖੁਲਾਸਾ ਇਸਤਰਾਸਾ ਪੱਖ ਦੁਆਰਾ ਸਬੂਤਾਂ ਦੀ ਹੱਦ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਕੀ ਇਹ ਕਿਸੇ ਅਪੈਰਾਥਿਕ ਅਪੈਰਾਥ ਦੇ ਕਮਿਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦੀ ਸ਼ਮੂਲੀਅਤ ਦਾ ਖੁਲਾਸਾ ਕਰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਉਹ ਵੀ ਇਨ੍ਹੇ ਸਾਲਾਂ ਬਾਅਦ, ਜੇਕਰ ਮੁਕੱਦਮਾ ਨਹੀਂ ਚੱਲਦਾ ਹੈ ਹੁਣ ਤੱਕ. ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀ ਸਥਿਤੀ ਬਾਰੇ ਸੂਚਿਤ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ।

(14) ਰਾਜੀਵ ਪ੍ਰਸ਼ਾਦ, ਸਿੱਖਿਅਤ ਐਡੀਸ਼ਨਲ ਐਡਵੋਕੇਟ ਜਨਰਲ, ਪੰਜਾਬ ਰਾਜ ਦੀ ਤਰਫੋਂ ਪੇਸ਼ ਹੋਏ, ਨੇ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਵੱਲੋਂ ਪੇਸ਼ ਹੋਏ ਸ੍ਰੀ ਸਹਿਰਾਵਤ ਦੀ ਇਹ ਦਲੀਲ ਕਿ ਮੈਰਿਟ ਅਨੁਸਾਰ ਨਿਯੁਕਤੀ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦੇ ਰਾਹ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਰੁਕਾਵਟ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਬਿਲਕੁਲ ਸਹੀ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਕਿਉਂਕਿ ਪੁਲਿਸ ਵਿਭਾਗ ਕੋਲ ਕਾਂਸਟੇਬਲਾਂ ਦੀ ਨਿਯੁਕਤੀ ਲਈ ਹਮੇਸ਼ਾ ਖੁੱਲ੍ਹਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਚਰਿੱਤਰ, ਆਚਰਣ ਅਤੇ ਪਿਛੋਕੜ ਬਾਰੇ ਉਗਲ ਨਹੀਂ ਉਠਾਈ ਜਾ ਸਕਦੀ। ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਪੂਰਵ-ਅਨੁਮਾਨ ਬੋਰਡ ਤੋਂ ਉੱਪਰ ਅਤੇ ਨਿਰਦੋਸ਼ ਹੋਣੇ ਚਾਹੀਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਘਟਨਾ ਵਾਲੀ ਥਾਂ 'ਤੇ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਦੀ ਸਿਰਫ ਮੌਜੂਦਗੀ ਹੀ ਉਸ ਨੂੰ ਰਾਹਤ ਲਈ ਅਯੋਗ

ਬਣਾਉਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਇਹ, ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਦਿਮਾਗ ਵਿੱਚ, ਇੱਕ ਮਾਮੂਲੀ ਮੁੱਦੇ ਲਈ ਬਹੁਤ ਤੰਗ, ਅਵਿਵਹਾਰਕ ਅਤੇ ਪੈਡੋਟਿਕ ਪਹੁੰਚ ਅਪਣਾ ਰਿਹਾ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਜੋ ਵੀ ਇਸ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਹੈ।

ਕੇਸ ਨਿਰਵਿਵਾਦ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਕੋਈ ਕੇਸ ਦਰਜ ਜਾਂ ਲਿਖਤ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਨਾ ਹੀ ਹੈ। ਬਿਨੈ-ਪੱਤਰ ਵਿੱਚ ਰਾਜ ਦੁਆਰਾ ਹੋਰ ਕੁਝ ਨਹੀਂ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਇਸ ਹੱਦ ਤੱਕ, ਸ੍ਰੀ ਪ੍ਰਸ਼ਾਦ ਦੀ ਤਕਨੀਕੀ ਜ਼ਿੱਦ ਕਿ ਇਹ ਅਜੇ ਵੀ ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਲਈ ਖੁੱਲ੍ਹੀ ਹੈ ਅਤੇ ਧਾਰਾ 319 ਸੀਆਰਪੀਸੀ ਦੇ ਤਹਿਤ ਆਦੇਸ਼ ਪਾਸ ਕਰਨ ਲਈ ਇਸਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਵਿੱਚ ਹੈ, ਇੱਕ ਬੇਇਨਸਾਫ਼ੀ, ਰੀਤੀ-ਰਿਵਾਜ ਅਤੇ ਗੈਰ-ਯਥਾਰਥਵਾਦੀ ਹੈ। ਪਹੁੰਚ ਜੋ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੀ ਤਾਰੀਫ਼ ਨਹੀਂ ਕਰਦੀ। ਇੱਕ ਖੇਤੀ ਪ੍ਰਧਾਨ ਰਾਜ ਜੋ ਕਿ ਪੰਜਾਬ ਹੈ, ਜ਼ਮੀਨੀ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਦੀ ਰਾਖੀ ਕਈ ਸਦੀਆਂ ਦੇ ਹਮਲਿਆਂ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਹੋਂਦ ਰੱਖਣ ਅਤੇ ਸਵੈ-ਰੱਖਿਅਤ ਦੀ ਇੱਕ ਇਤਿਹਾਸਕ ਲੋੜ ਹੈ। ਸੇਵਾ ਵਿਚ ਅਤੇ ਵਰਦੀ ਵਿਚ ਪੁਲਿਸ ਵਾਲੇ ਵੀ ਆਪਣੀ ਹੋਲਡਿੰਗ ਦੀ ਰਾਖੀ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਇਹ ਅਜਿਹਾ ਮਾਮਲਾ ਨਹੀਂ ਹੈ ਜਿੱਥੇ ਨਿਆਂਇਕ ਉਪਾਅ ਜਾਰੀ ਨਹੀਂ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ।

(15) ਜਦੋਂ ਦੀਵਾਨੀ ਮਾਮਲੇ ਵਿਚ ਧਾਰਾ 319 ਸੀਆਰਪੀਸੀ 'ਤੇ ਦਲੀਲ ਅੱਗੇ ਵਧਦੀ ਹੈ ਤਾਂ ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਦੂਰ-ਦੁਰਾਡੇ ਦੇ ਸਿਧਾਂਤਾਂ 'ਤੇ ਜ਼ਿੰਦਾ ਰਹਿਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਸੰਭਾਵਨਾ ਸਪੱਸ਼ਟ, ਵੱਖਰੀ ਅਤੇ ਵਾਪਰਨ ਦੀ ਬਹੁਤ ਸੰਭਾਵਨਾ ਹੋਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ ਪਰ ਇੱਕ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਭਵਿੱਖ ਵਿੱਚ ਅਣਮਿਥੇ ਸਮੇਂ ਦੀਆਂ ਘਟਨਾਵਾਂ ਜਾਂ ਇੱਕ ਪਰਿਕਲਪਨਾ ਦੁਆਰਾ ਉਸਦੇ ਨਾਗਰਿਕ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਵਿੱਚ ਸੱਟ ਨਹੀਂ ਮਾਰੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ ਜੋ ਅਸਲ ਨਹੀਂ ਹਨ ਅਤੇ ਮੌਜੂਦਗੀ ਵਿੱਚ ਗਲਤ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਅਧਿਕਾਰ ਦੇ ਇਨਕਾਰ ਦੇ ਨੇੜੇ ਹਨ। ਇਹ ਦਲੀਲ ਦੇਣ ਲਈ ਹਮੇਸ਼ਾ ਖੁੱਲ੍ਹਾ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਸਿਰਫ਼ ਚੋਣ ਕਿਸੇ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਨਿਯੁਕਤੀ ਦਾ ਅਯੋਗ ਅਧਿਕਾਰ ਨਹੀਂ ਦਿੰਦੀ। ਇਸ ਦਾ ਇਹ ਮਤਲਬ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਨਿਆਂਇਕ ਸਮੀਖਿਆ 'ਤੇ ਇਨਕਾਰ ਕਰਨ ਦੇ ਕਾਰਨ ਨੂੰ ਨਹੀਂ ਦੇਖਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ।

(16) ਮੌਜੂਦਾ ਕੇਸ ਵਿੱਚ, ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਨੇ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੂੰ ਉਸਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰਨ ਜਾਂ ਵਾਂਝੇ ਕਰਨ ਲਈ ਕੋਈ ਆਦੇਸ਼ ਪਾਸ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਹੈ ਜਾਂ ਉਸਨੂੰ ਨਿਯੁਕਤ ਨਾ ਕਰਨ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਬਾਰੇ ਸੂਚਿਤ ਕਰਨ ਲਈ ਇੱਕ ਪੱਤਰ ਜਾਰੀ ਕੀਤਾ ਹੈ। ਤਕਨੀਕੀ ਤੌਰ 'ਤੇ, ਜਿੱਥੇ ਕੋਈ ਇਲਜ਼ਾਮਬੱਧ ਆਦੇਸ਼ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਇੱਕ ਰਿੱਟ ਝੂਠ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦੀ ਜਾਂ ਸਮੇਂ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਹੋ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦੇ ਜਵਾਬ ਵਿੱਚ, ਰਾਜ ਲਈ ਇਹ ਹਮੇਸ਼ਾ ਖੁੱਲ੍ਹਾ ਸੀ ਕਿ ਉਹ ਲਿਖਤੀ ਬਿਆਨ ਦਾਇਰ ਨਾ ਕਰੇ, ਪਰ ਲਿਖਤੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਕਾਰਨ ਦਰਜ ਕਰਕੇ ਨਿਯੁਕਤੀ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨ ਦਾ ਆਦੇਸ਼ ਪੇਸ਼ ਕਰੇ ਤਾਂ ਕਿ ਲਿਆਂਦੀ ਗਈ ਚੁਣੌਤੀ ਵਿੱਚ, ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਪਤਾ ਲੱਗ ਸਕੇ ਕਿ ਇਸ ਦੇ ਮਨ ਵਿੱਚ ਕੀ ਭਾਰ ਹੈ। ਅਧਿਕਾਰੀ ਜਿਸ ਨੇ ਆਰਡਰ ਪਾਸ ਕੀਤਾ ਪਰ ਅਜਿਹਾ ਕਰਨ ਦੀ ਬਜਾਏ ਰਾਜ ਨੇ ਲਿਖਤੀ ਬਿਆਨ ਵਿੱਚ ਆਪਣਾ ਬਚਾਅ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਹੈ ਜੋ ਖੁਦ ਕਾਰਵਾਈ ਦਾ ਕਾਰਨ ਬਣਾਉਂਦਾ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਇਨਕਾਰ ਕਰਨ ਦੇ ਕਾਰਨ ਦਾ ਖੁਲਾਸਾ ਕਰਦਾ ਹੈ ਜੋ ਫਿਰ ਨਿਆਂਇਕ ਸਮੀਖਿਆ ਲਈ ਖੁੱਲ੍ਹਾ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਜਿੱਥੇ ਬਚਾਅ ਪੱਖ ਜਾਣਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਨੂੰ ਇੱਕ ਇਲਜ਼ਾਮਬੱਧ ਹੁਕਮ ਦੀ ਮੌਜੂਦਗੀ ਦੀ ਘਾਟ ਕਾਰਨ ਖਾਰਜ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ, ਇਹ ਅਦਾਲਤ ਲਿਖਤੀ ਬਿਆਨ ਨੂੰ ਅਪ੍ਰਵਾਨਿਤ ਹੁਕਮ ਮੰਨੇਗੀ ਅਤੇ ਲਿਖਤੀ ਬਿਆਨ ਵਿੱਚ ਖੜ੍ਹੇ ਕੀਤੇ ਗਏ ਹੁਕਮਾਂ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰੇਗੀ। ਇਹ ਵਿਵਾਦ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਕੋਈ ਇਜ਼ਤਿਹਾਰੀ ਪੇਸਟ ਉਪਲਬਧ ਨਹੀਂ ਹੈ ਜਿਸ 'ਤੇ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਨੂੰ ਉੱਡੀਕ ਸੂਚੀ ਨੰਬਰ 1 ਤੋਂ ਨਿਯੁਕਤ ਕੀਤਾ ਜਾ

ਸਕਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ, ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਦੀ ਨਿਯੁਕਤੀ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਵਿਹਾਰਕ ਮੁਸ਼ਕਲਾਂ ਨਹੀਂ ਹਨ, ਜਿਸ ਨੇ ਮੈਡੀਕਲ ਫਿਟਨੈਸ ਦੀ ਘੋਸ਼ਣਾ ਤੱਕ ਭਰਤੀ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਦੇ ਸਾਰੇ ਪੜਾਵਾਂ ਨੂੰ ਸਾਫ਼ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਹੈ।

(17) ਉਪਰੋਕਤ ਕਾਰਨਾਂ ਕਰਕੇ, ਇਸ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਹੈ। ਲਿਖਤੀ ਬਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰਾਜ ਦੇ ਸਟੈਂਡ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਸਰਟੀਓਰੀ ਦੀ ਇੱਕ ਰਿੱਟ ਜਾਰੀ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਜੋ ਸਿਰਫ਼ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਧਾਰਾ 319 ਸੀਆਰਪੀਸੀ ਦੇ ਤਹਿਤ ਇੱਕ ਆਦੇਸ਼ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਦੀ ਸੰਭਾਵਨਾ ਦੇ ਕਾਰਨ ਨਿਯੁਕਤੀ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰਦੀ ਹੈ, ਜੋ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੂੰ ਵਾਂਝੇ ਕਰਨ ਲਈ ਕਾਨੂੰਨੀ ਜਾਂ ਜਾਇਜ਼ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਨਿਯੁਕਤੀ ਲਈ ਵਿਚਾਰ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਦਾ ਜਵਾਬਦਾਰੀ ਨੂੰ ਹੁਕਮ ਜਾਰੀ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਇਸ ਆਦੇਸ਼ ਦੀ ਪ੍ਰਮਾਣਿਤ ਕਾਪੀ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੋਣ ਦੀ ਮਿਤੀ ਤੋਂ 30 ਦਿਨਾਂ ਦੇ ਅੰਦਰ ਨਿਯੁਕਤੀ ਲਈ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਦੇ ਕੇਸ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕਰਨ ਅਤੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੇ ਵਿਚਾਰ ਨੂੰ ਬਾਕੀ ਰਹਿੰਦੀਆਂ ਸ਼ਰਤਾਂ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਕਰਨ ਦੇ ਅਧੀਨ ਨਿਰਦੇਸ਼ਿਤ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਪਟੀਸ਼ਨਰ 120 ਕਾਂਸਟੇਬਲਾਂ ਦੀ ਨਿਯੁਕਤੀ ਦੀ ਮਿਤੀ ਤੋਂ ਕਾਲਪਨਿਕ ਵਾਧੇ, ਸੀਨੀਅਰਤਾ ਆਦਿ ਦੇ ਸਾਰੇ ਪਰਿਣਾਮੀ ਲਾਭਾਂ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਹੋਵੇਗਾ ਪਰ ਉਹ ਮੌਜੂਦਾ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦਾਇਰ ਕਰਨ ਦੀ ਮਿਤੀ ਤੋਂ ਤਨਖਾਹ ਅਤੇ ਭੱਤਿਆਂ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਹੋਵੇਗਾ ਜਿਸ 'ਤੇ ਦਫ਼ਤਰ ਦੀ ਮੋਹਰ ਮਿਤੀ 2 ਹੈ।nd ਅਪ੍ਰੈਲ, 2013 ਦੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਉਸ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਨੂੰ ਉਦੋਂ ਕ੍ਰਿਸਟਲਾਈਜ਼ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ।

ਐਸ ਗੁਪਤਾ

ਡਿਸਕਲੇਮਰ- ਸਥਾਨਕ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਅਨੁਵਾਦ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਨਿਰਣਾ ਕੇਵਲ ਮੁਕੱਦਮਾ ਲਈ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਆਪਣੀ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਸਮਝਣ ਤੱਕ ਹੀ ਸੀਮਤ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸਦਾ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਇਸਤੇਮਾਲ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਸਾਰੇ ਵਿਹਾਰਕ ਅਤੇ ਅਧਿਕਾਰਤ ਮੰਤਵਾਂ ਲਈ, ਨਿਆਂ ਨਿਰਣੇ ਦਾ ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ ਸੰਸਕਰਣ ਪ੍ਰਮਾਣਿਕ ਹੋਵੇਗਾ ਅਤੇ ਅਮਲ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਇਸ ਨੂੰ ਤਰਜੀਹ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇਗੀ।

ਪ੍ਰਭਾਪ੍ਰੀਤ

ਸਿੰਘ

ਪਰਮਜੀਤ ਸਿੰਘ ਜੇ.

ਪੰਕਜ ਗੁਪਤਾ ਅਤੇ ਹੋਰ- ਪਟੀਸ਼ਨਰ

ਬਨਾਮ

ਹਰਿਆਣਾ ਰਾਜ ਅਤੇ ਹੋਰ - ਉੱਤਰਦਾਤਾ

2006 ਦਾ ਸੀਆਰ ਨੰਬਰ 5588

ਸਤੰਬਰ 24, 2013

ਇੰਡੀਅਨ ਸਟੈਪ ਐਕਟ, 1899 - S. 47A - ਸਟੈਪ ਡਿਊਟੀ ਮੁੱਲਾਂਕਣ - ਕਲੈਕਟਰ ਦਾ ਹਵਾਲਾ -

(Rajiv Nigain Rajiv J.)
ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਨੇ ਉਸਾਰੀ ਅਧੀਨ ਜ਼ਮੀਨੀ ਮੰਜ਼ਲ ਦੇ ਨਾਲ ਉਦਯੋਗਿਕ ਪਲਾਟ ਖਰੀਦਿਆ - -
ਵਿਕਰੀ ਡੀਡ ਦੀ ਰਜਿਸਟ੍ਰੇਸ਼ਨ ਦੇ ਸਮੇਂ ਸਬ ਰਜਿਸਟਰਾਰ ਦੁਆਰਾ ਇਤਰਾਜ਼ ਉਠਾਏ ਜਾਣ ਤੋਂ
ਬਾਅਦ, ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾਵਾਂ ਨੇ ਘੱਟ ਸਟੈਂਪ ਡਿਊਟੀ ਜਮ੍ਹਾਂ ਕੀਤੀ - ਵਿਕਰੀ ਡੀਡ ਦੀ ਰਜਿਸਟ੍ਰੇਸ਼ਨ ਦੇ
17 ਦਿਨਾਂ ਬਾਅਦ, ਸਬ-ਰਜਿਸਟਰਾਰ ਨੇ ਸੰਪਤੀ ਦੀ ਕੀਮਤ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰਨ ਲਈ ਕੁਲੈਕਟਰ
ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ - ਕੁਲੈਕਟਰ ਨੇ ਲਗਭਗ 15 ਮਹੀਨਿਆਂ ਬਾਅਦ ਜਗ੍ਹਾ ਦਾ ਨਿਰੀਖਣ ਕੀਤਾ -
ਇਸ ਦੌਰਾਨ, ਕਾਫ਼ੀ ਉਸਾਰੀ ਕੀਤੀ ਗਈ - ਕੁਲੈਕਟਰ ਨੇ ਉੱਚ ਮੁੱਲਾਂਕਣ ਕੀਤਾ ਅਤੇ
ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਨੂੰ ਸਟੈਂਪ ਡਿਊਟੀ ਦੀ ਬਕਾਇਆ ਰਕਮ ਜਮ੍ਹਾਂ ਕਰਨ ਦਾ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ
- ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਦੀ ਰਜਿਸਟ੍ਰੇਸ਼ਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਕੁਲੈਕਟਰ ਕਾਰਜਕਾਰੀ
ਅਧਿਕਾਰੀ ਬਣ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਉਸ ਕੋਲ ਇਸ 'ਤੇ ਕੋਈ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਨਹੀਂ ਹੈ - ਸਬ-
ਰਜਿਸਟਰਾਰ ਦੀ ਕੁਲੈਕਟਰ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦੇਣ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਗੈਰ-ਕਾਨੂੰਨੀ ਹੈ - ਇਸ ਤੋਂ
ਇਲਾਵਾ, ਨਹੀਂ ਘੱਟ ਮੁਲਾਂਕਣ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਣ ਲਈ ਨਾਲ ਲੱਗਦੇ ਖੇਤਰ ਦੇ ਪਰਿਵਰਤਨ ਜਾਂ
ਵਿਕਰੀ ਦੇ ਕੰਮਾਂ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਸਬੂਤ ਲਿਆਂਦੇ ਗਏ ਹਨ - ਮੁਲਾਂਕਣ ਦੀ ਵਿਆਖਿਆ ਕਰਨ ਲਈ
ਕੁਲੈਕਟਰ ਦੀ ਜਿਹੜੀ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਗਈ - ਕੁਲੈਕਟਰ ਦੁਆਰਾ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਗਏ ਆਦੇਸ਼ ਅਧਿਕਾਰ
ਖੇਤਰ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ ਹਨ ਅਤੇ ਅਯੋਗ ਹਨ।